

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Előfizetési feltételek:

Égész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Évesedre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 15 krajczár.

Előfizetési czúpán a kiadóhivatalnál lehet B.-Gyarmaton.

Hirdetési díja:

Öt hasábon petitsor 5 kr. Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér garmond sora 20 kr. — Nagyobb és többszöri hirdetésnek jutányosan eszközöltetnek.

A lap szellemi részére s a nyilttérre vonatkozó minden közlemények s szerkesztőhöz küldendők.

Előfizetési pénzek, reklamációk, és hirdetések a kiadóhoz intézendők.

Reflexiók a nógrádmegyei közigazgatási bizottság márcziusban tartott ülése felett.

A N. L. ez évi 9-ik számában olvasható a közig. bizottság márczius 1-sei üléséről való jelentés, melynek többi részét ezúttal hallgatással mellőzve, annak csupán a csendőrségi intézménynek megyénkben leendő meghonosítására s különösen annak elosztására vonatkozó tervezetéhez óhajtok vidékünk részéről a vidékünk érdekében néhány szóval járulni, illetőleg az ott végzetekkel szemben ellenkező véleményemnek kifejezést adni.

Ez egész javaslat a bizottsági ülésen, hogy úgy mondjam, keresztül erőszakoltatott, mi az úgy komoly voltához valóban nem illik. Nem tudni az ülése jelentőségéből, mikor lett a megye a miniszter által a helyek vagyis laktanyák elhelyezésére vonatkozó tervezet beterjesztésére felszólítva; de azon körülmény, hogy a tervezet beadásának határideje e hó végére lett kitűzve, arra enged következtetni, hogy legalább egy vagy tén két hóval ez előtt kellett a miniszteriumnak a kérdéses felszólítást a megyéhez intéznie. Ha pedig nem tette, az esetben sem igazolható alispán urnak azon humoros eljárása, melyszerint ő, be nem várva a közig. bizottság rendes ülését vagy a közgyűlést, melyhez ezen ügy tartozik, oly gyorsan intézkedett a tervezet elkészítéséről csupán azon indoknál fogva, hogy ezen fontos ügy már az e havi közig. bizottsági ülésre kerülhessen. Azonban mindezeket

tekinteten kívül hagyva, mégis különös, hogy ily fontos és életbevágó javaslat tárgyalás alá vétethetett egy oly hiányosan képviselt bizottsági ülésben, melyben a választott bizottsági tagok közül, kik pedig egyedül lettek volna hivatalba ültetve és kellő helyi viszonyi ismerettel ez ügyhöz hozzászólani, csak hárman, Alk, Reményfy és Sréter urak voltak jelen. Csak így eshetett meg azon valóban vastag hiba, hogy az alispáni javaslaton, mely közbe legyen mondva igen tapintatos volt és a kellő helyi ismeretről és különösen a vidéki érdekekről helyesen volt tájékozva és informálva, oly semmivel sem indokolható változtatás történt, melynek folytán Divény kiürített, s helyette Ecsegre helyeztetett egy osztály csendőr. Biztosra veszem, ha felvidékünk valamely tagja ül a tárgyalás alkalmával rendes helyén: Sréter urnak még százszorta erősebb logika mellett sem sikerülendett Divényt kiürítenie.

Pedig vajmi könnyű lett volna Sréter ur argumentációját minden szónoki tehetség nélkül megdönteni. Sréter ur így okosodik: a Mátra tövében történik a legtöbb lopás, a Cserhát mintegy góczpontja a két szomszéd megye szegénylegényeinek, s amit itt ellopnak, az Pásztóra, Tarjánba és Kisterennőre kerül; tehát halljuk csak! Ecsegre kell egy osztály csendőrt elhelyezni, Divényt pedig, melyről Sréter ur — fogadni mernék — nem tudja hol van, mellőzni kell. Hát tulajdon-

kép mire való az az ecsegi állomás, midőn Becske, Szirák, Kisteronne, Szécsény és Tarján, sőt B.-Gyarmat is annyira elzárják azon közbeeső területet, hogy a szegénylegényeknek valóban az oda való bejutás és az onnan való kijutás meg van nehezítve. Továbbá, az említett 6 állomási hely csendőrei, ha gyakrabban belátogatnak Ecseg felé minden oldalról, valóban nagyon elégségesek lesznek arra, hogy azon vidék csendéletéről kellően gondoskodjanak. Hozzáteszem még, hogy Pásztó sem marad csendőrség nélkül, és így ez is hozzájárul ama vidék közbiztonsági viszonyainak consolidálásához. S most tekintük a mi vidékeinket. A felvidéken egy egyenes vonalban, vagyis Rónyán, Lo-onczon és Kétkőn lesznek állomások, mert Divényben nem szükséges Sréter ur bölcs belátása folytán. Tessék már most megfontolni, hogy a fentnevezett három állomás által képezett vonaltól éjszaknak, hol a megyének legalább egy negyede terül el, egyetlen egy csendőri állomásunk se lesz. S talán azt hiszi Sréter ur, hogy a mi vidékünk a vagyoni biztonság tekintetében jobban áll, mint a Cserhát vidéke? Ott csak kapezabetyárok vannak, kik, ha az ember néhány hatossal ellátja, örülnek, hogy száraz háttal tovább állhattak; itt azonban professzionált tolvajbanda van a vidéken, teljesen szervezve úgy, hogy minden faluban van egy-két kivezető, a ki előlítja az elhajtandó állatot, mert a helyi viszonyokkal ismerős, és átadja a falun kívül várakozó

TÁRGYA.

Bábel tornya.

(Tréfás elmélkedések a nógrádjáról gazdákör alakuló gyűléséről.)

Ha Momen jobban tudja, mit látott vagy hallott Herodot mint ez maga, ha Fraknoi kicsámpázza a históriát az opportunitás kíváncsi szerint és Marczali megtanítja gyermekünket megkülönböztetni a mythos a valótól, midőn új regéket mesél; midőn Jókai feltalálja a kúnok zsidó eredetét, Acsády pedig azon meglepő felfedezést teszi, miszerint Árpád anyja zsidó volt, (valószínűleg sakter), és a magyar tudományos akadémia 10 esztendő óta bocsájtja a miniszterium rendelkezésére azon egyből, melyben a magyarok bevonultak, — ezen szép példák után indulva, legyen szabad nekem is a hietriográfiájá virányain néhány szálát szakítanom, midőn a kalendáriumi bölcsesség néhány téves nézetét rektificálok.

Századokig hányták a holdimádók a nap híveinek személt, hogy nappal úgy is világos lévén, tiszteltek ezélt törvenzt, míg ellenfeleik kárörvendő mutattak a hold fertályaira és gyakori fogyatkozásaira. Ellenkező érvelések sohasem vezettek eredményre, jóllehet a tárgyilagosság különös előszeretettel a különböző korszakok kíváncsi szerint, egyinas megállapításában, szög akasztásában, vagy „im Wego der Gnado“ agyonhallgatásában gyakoroltatott, mégis az égitestek a végzeteszerűség változatlanúságával, imádóik legnagyobb buzuságára folytatták örökre kijelölt utjakat.

De a meddig a nagy többség égre meredt szemekkel és exaltással kísért tisztelői tárgyait, az alatt a gyufa vagy masina imádóknak csaknem siko-

rult holmi jelzőlog, váltó, uzsora és más hasonló mysteriumok segédelmével kikapni a földet a bíméskodók lábai alól.

Ekkor, és egy nappal sem előbb sem utóbb jött a Bábel tornyának megalapítása szóba, és a létesítés elhatározatán, páratlan egyhangúsággal fogtak annak építéséhez Babilonban, az ország fővárosában, azaz hozzá fogtak volna, ha ezt megelőzőleg egy előleges tervezetnek szükségossága fel nem merült.

Összejöttek tehát a központban a mágusok, kabaliszták, alchémisták és más hasonló sötét tudományok művelői, és a vezélyeztetett földbirtok érdekében páratlan következetességgel kizárván a józan észt tanácskozásaikból, az egyik rész a hírhedt toronynak egyenesen a napba, a másik pedig a holdba vezetését követelte specialis létrának önmaguk számára. Hogy a végeredmény nyelvoiknak megzavarása volt, és egyedül azt végezték, hogy máskor fognak végezni; a Bibliából tudjuk, azt azonban elfelejtette megírni az Anonymus, miszerint a távozók utasítását kaptak a szent eszmét terjeszteni, prédikálván az evangéliumot minden creutúráruk.

Egy ily nap a hold, és nem bűdösköves régi, de neolog Sakerheits Exstinktor gyufaimádókból álló vögyes csapat találkorott egy szatrapia első pósta állomásán, nem ugyan országos, de csak szatrapieus fióktorony megalapítása végett, és itt vivotott a mythológiából ismeretes harc a Centaurok vagyis a régi idő Huszárijai és a La-pithák között.

Először is a széken kaptak össze és mivel ketten rajta ültem férték, rajta maradt a La-pithafőnök, a szukor és kávé fogyasztási adó erejével összehajtott negyvennyolczas szent szám erejével is istapolva.

Ilymódon a látható és felfogható alap összejövotteli ok diaconusával együtt elhelyezve lévén, a lati-

nul circulus vitiosusnak nevezett gazdákör a senki által meg nem alapított napirendhez fogott, felolvasztván egy vándorlónak leírata, melyben tudatja, miszerint a műbor készítése és az üdvös kataszteri műveletek folytán egyedül szükséges parlag szőlőknek megalapítására fogja a négyesegű kört begyakorolni. Hálásan elfogadtatott és a célra a Centaurok regimentapáterjének minden szabadkozása dacára még mivelésben lévő szőlője jelöltetett ki — szőlőtaposására.

Másodszor indítványba hozatott, hogy a közkedveltségnek örvendő Löffler és fiai cég szakértelmének mellőzésével Tolna és Baranyából hozattassék más valami csodarabbi, aki a birkabundákat szortírozza, jelenleg pedig a kör asztalára egy iv papír pányvástassék használat és aláírás végett azok számára, a kik a csodarabbi működésének magukat alávetni kívánják. Az indítvány közlekedéssel elfogadtatott, de az ivre senki sem írta magát, dacára annak, hogy kimondatott, miszerint az aláírás bevett szokás szerint nem kötelező, hanem csak Blitz.

Harmadszor a kormánybikák nyomtatásban megjelenésük előtt már egy is elhelyezve lévén, azok árnyékának igazságos felosztása a későbbi folyamadók között elhatározatott.

Negyedszor egy igénytelen kérdésre, mi lesz tulajdonkép a kör négyesegő és mi lesz a tagsági díj? egy pusztán consultatív és a kör kötelekei kívül mozgó külön vélemény dacára egyhangulag elhatározatott, hogy a kör függetlenül szervezi magát a megyeinek kötelekeiben, lehetővé csak az tag, ki a megyeinek tagja, minden további beüzemelés vagy költség nélkül, a notaláni költségekre nézve pedig a vidéki kör felfogja hivni önmagát mint megyei kört, hogy feledékenységből utközben Rótságon eltévedhetett és éhonbalásnak kitéhetett társairól gon-

hajcsárok, kik azt egyenest a hegyekben lévő mézárókra hajják, és ha nyomban megy utánuk a tulajdonos — ami azonban nem tanácsos, mert lelővik, — akkor is csak a már leölt marhához ér oda, mert az ily vágóhidon gúzeróval dolgoznak, s rögtön el is osztanak a prédán. Erre, ha kell, készek vagyok új év óta is legalább 15–20 ily esettel szolgálni. Itt oly ügyes tolvajaink vannak, hogy azon istállóból, amelyben a csendbikos és a csendlegények lovai vannak elhelyezve, kibajják a tehenet, és a károsodott soha sem látja, mert rögtön lovágják és feldarabolva szétviszik. Hát azt felemlítem-e, hogy az elhajított tehen lábaira csizmát vagy bocakort húznak, de úgy, hogy az a sarokkal van előre fordítva, hogy így még irányt is téveszzen az, ki talán nyomon haladni s a tolvajokat üldözni szándékoznék? És ezen tolvajlásokat oly arezu és képű emberek, telken gazdák végzik, kikre az ember becsületos kinézésük miatt még gyanúskodni sem merészelne. Csak nemrég is egy gazdának két derék hizáját hajtották el, mindkettő fehér volt. Ő észrevéve a lopást, rögtön nyomon indult többed magával, utólérte az országúton két sertésöt, de miután már akkor mindkettő feketére volt befestve, sertéseit meg nem ismerte, és többé sohasem is látta. De elég lesz a helyzet felderítésére ennyi. És ilyen vidéknek nem kell csendűség? a hol a tolvajok vérszemmel nyulálnak vagyonunk után, mert a mostani csendűségtől s annak biztosától tán annyira sem félnek, mint a veretek a buzába kihelyezett ijesztőtől? No, Sróter ur, valóban kiérdemelte vidékünk halálját kereszttől vitt indítványáért, valamint Alk ur is érdemeket szerzett magának hallgatásával elannyira, hogy megérdemelné, miszerint legközelebb oly érdemrenddel díszítsék fel, a mely még csak alapítatni fog oly egyének számára, kiknek elve: „hallgatni arany.”

Van rományunk, hogy a közg. bizottságnak vidékünk érdekeit épen egyenesen sértő végzése nem marad annyiban, hanem hogy azt felvidékünk közg. bizottsági tagjai komolyan fűntölóra vón, Sróter ur ellenében meg fogják tartani az alispán ur által tervezett divényi állomást, vagy ha az már lehetetlen lenne, petitionálni fognak a miniszteriumnál, hogy nálunk is állítsassék fel okvetetlen egy állomás.

Geduly Elek Ferencz.

doskodják, ha önmaguknak ezen szubtil megkülönböztetés köteleiből kiszabadulni nem volna elegendő belátásuk.

Ötödös a kör valószínűleg belátván, miszerint Rétságban barangolása közben elfelejtheti, hogy ő tulajdonképp megyei kör és hogy elég télessék az ábrakadabra alapszabályainak, úgy nemkülönböztetve alaposan kételkedvén, hogy ha a központban vidéki álarozsával megjelölt is, képes lesz-e önmagát képviselni? Önmagának két képviselőt rendelt, és ezen fényes tisztességet a megválasztottak komolyságnak veszélyeztetése nélkül nemcsak elfogadták, de a jegyzőkönyvet is önmagukra nézve kötelezőleg aláírták.

Ily fényes eredmények után a napimádók éhen szomjan távoztak, a holdimádók pedig kenyér és borral áldozván, fecerunt sibi magnum áldomást!

Ezen lapok önkéntes reportere pedig egy délutáni terekpartis után azon meggyőződésével távozott, hogy ily beszérvetésekre habár a busakodó kedély felderítésére különösen alkalmasak, a habol tornya emelése érdekében megfigyelhetetlenek, mégis egy transzmutáció alkalmával a megyei történetbe véve azon súlyosbíró körülményt, miszerint előbbutóbb a már megalakult három körnek még többre szaporodásával egy is lehetetlen lesz a közönnyel elhíttatni, hogy mindent-nyomon és sehol sem! külön vidéki tagjainak adja meg legkegyelmesebben a felmentést, mert a rézműv. kristálylódhatnak egy nagyobb jegesben, képenbebebe egy új egész, de a szétlőtt vagy szétlőtt egész nem fog soha egyebet alkotni, mint hamisvadászati foszlányt vagy törmelékot, még ha Blou tornyának keresztelvények is.

Rétság.

Szobrot Madáchnak!

Nyílt levél Huszár Károly úrhoz.

Budapest, 1883. martius 2

Tisztelt Uram! Ön Pajor István úrhoz, mint a Madách-emlékügyi bizottság egyik tagjához mult hó 8-án keltezve egy levelet írték, mely a „Nógrádi Lapok” folyó évi 8. számában a nyilvánosságának adott át. Mint ilyenhez, mindenkinek joga van hozzá szólni: Ön tehát nem fogja rossz néven venni, ha teljes tudatával bár azon tiszteletnek, mellyel ifjúságom s csokoly egyéniségemnél fogva az ön tisztos korának s a közügyek terén fölhalmozott érdemeinek tartozom, de a levélben kifejtett nézetekkel merőben ellenkező nézeteket vallok s ezeket tölem telhetőleg védeni is megkísértem.

Midőn e lapok tisztelt szerkesztőjével s Komjáthy Jenő barátommal 1877-ben megindítottuk a mozgalmat azon irányban, hogy „Az ember tragédiája” halhatatlan költemények emléke külső jellel is megörökíttessék, mi akkor egyenesen szoborra gondoltunk. Ily értelemben hangzott a „Nógrádi Lapokban” megjelent azon felhívás is, melynek következtében aztán Pajor István úr az ügyet teljes buzgalommal fölkarolta s megalakította a Madách-emlékügyi bizottságot.

Már e bizottság első ülésén szótalt föl Sróter Alfréd úr a szobor eszméjének eljuttatása mellett. Akkor azonban még korán lett volna a módzatok fölött határozni.

Azóta a megvalósításához néhány lépéssel közelebb jutottunk s ön, tisztelt uram! most 100 forintnyi szép ajánlatát azon föltételhez köti „ha az emlék nem szobor föllállítására nyor megállapodást”, mert méltó szobor föllállítására egy megye elégtelen s ezenkívül a szobor nem nyújt semmi anyagi vagy szellemi hasznot, mi az élőköt kegyelotes emlékre, — hálára is buzdittható.

Hanem hát Madách Imre nemcsak egy megyéé! Madách tágabb értelemben az egész művelt emberiségé, szűkebb értelemben pedig az egész országé. S ha első sorban azon megyét, melyben született, illeti a kezdeményezés, bizonyára az egész ország mivolt népe szívesen hozzá járul, hogy emléke bármily alakban is, de hozzá méltóan örökíttessék meg.

Ha tehát a megye bármily buzgó áldozatkész-sége elégtelen, forduljanak az egész országhoz, s kiáltásuk bizonyára nem fog elhangzani a pusztában.

Hogy a szobor nem nyújt anyagi hasznot? De hát mivel több anyagi hasznot nyújtanak érdemes és kevésbé-érdemes főispánjaink azon festett képművei, melyekkel megyeházunk nagy termének falait aggatjuk tele, mondjuk díszítjük föl! S lám! Madách iránti kegyeletét a megye még ily módon sem igyekezett leróni. Az igaz, hogy Madách nem is volt főispán, de a szellem országában sokkal magasabban állt ezen olajba festett kis királyok fölött, mint a mennyire a politikai államban fölültek azok a valódi királyok álltak, kiknek képei most szintén szomszédosságunkban pöffeszkednek.

Azonban megvan a szobornak, képek a maga anyagi haszna is. Bűszkék vagyunk, ha egy-egy Munkácsin, Zichynek vagy Izsónak, Huszárunk támad, s azt nem gondoljuk meg, hogy ezeknek csak a teremtőrejük isteni, de gyomruk bizony csak olyan közön-séges emberi, mint a jómagunké. A művészekre báramlik tehát az anyagi haszon, a mit ők megie érdemelnek, mert bizony ők az emberiségnek korántsem herdi!

A mi pedig a szellemi hasznot illeti, jusson csak eszünkbe a görögök verőfényes, derűs világa. Sehol sem fejtett a szobrászat oly magas tökélyre, mint e népél s van-e nemzet, hol a szellemi élet oly fényesen csillogtatta volna egi sugaraktól sziporkázó szárnyait, mint épen a görögöknél?

Hiszen ön tisztelt uram jól tudja, hogy a szobrokat nem azért emeljük, hogy hát a piaci léhűlőknek legyen mihez támasztani a hátukat.

A szobornak épen azon céljából kifolyó magasztos szellemi haszna van, hogy az élőköt kegyelotes emlékre buzditja, hogy emlékeztesse a nemes érzelmekre, a dicső eszmékre, melyeket hirdetett, melyekért küzdött vagy talán el is vérzett a nagy férfi, kit a különben néma kö. ábrázol. S a fényes emlékek gyújtott láng a mi szívünket is tisztább érzelmekre hevíti, gondolat-világunk szűk határait kiterjeszti, pedig minél nagyobb valamely emberben a gondolat hatalma (mondja egy tudós,) annál szabadabb akarata, s minél nagyobb az utóbbi, annál többet él s ér. — Van tehát a szobornak „szellemi haszna” is!

Ezeket akartam elmondani. — Nem tudom, sikerült-e rövidre szabott s talán nagyon is gyöngö-

érveim által csak egy, más véleményen levőt is meggyőzőm, s felől azonban biztos vagyok, hogy ön tisztelt uram, a „szoborban való megállapodás” esztéu sem fog azon latin mondás szerint cselekedni, hogy „in magnis voluisse est est!”

Mély tisztelettel kifejezése mellett vagyok:

Luby Sándor,

a Madách-emlékügyi bizottság tagja.

Marczius 15-ke.

Az 1845-ik év a nemzetek politikai orradalma korszakának kezdete; e szellem áramlat, a szabadság, testvériség és egyenlőség elve elhangzott Franciaországban, hol a Thiers által vezetett hatalmas ellenzék emez elvei, fogékony talajra találtak s áttörték a határokon mifelénk is.

A hazaszeretetért és szabadságért folytonosan lelkesülő magyar sem maradt ment a korszak eme hatásától.

Az 1848-ik év marczius 15-ke hazánk történetének legnagyobb emléke. E nap tette le nemzetünk a jog-egyenlőség alapkövét, felszabadította a földművelőt az urbéri kötelek alól, e nap a haza összes fiait testvérekké fűzte, a kiváltságok helyébe érdekesség lépett, a munka, tehetőség, ipar és szorgalom visszanyerte természetes jogait.

Megérdemli tehát e nap, hogy megemlékezzünk róla, és megemlékezzünk azokról is, kik ez elvekért életüket feláldozták és azokról, a kik a magyar név dicsőségéért hősi halállal haltak meg.

Ily ünnep volt B. Gyarmaton. Az egész város részt vett az ünnepélyen.

A város ünnepies színt öltött magára, a fő utca nevezetesebb házai, a város háza, a „Balassa”, a „Zichy” fogadó, a Havas-féle ház s több magánház zászlókkal fel voltak díszítve. Este sűrűn tolongott a nép a város háza körül. Hat órakor megindult a fáklyámenet a tűzoltó egylet vezetése mellett, az aréna felé, az arénába érve, ott már díszes közönség várta az ünnepély lefolyását. Ekkor a dalárda elzengte a Szózatot, a Bodnár István úr megfújult szellemmel elmondta dióhéjban igen tartalmasan Magyarország 25 éves történetét, legnagyobb súlyt fektetve az 1848-iki eseményekre. Ezen beszéd, melyet mi is szándékoztunk közzéadni, igen nagy hatást szült s Bodnár urat lelkesen megdicsőítették. Majd ismét a dalárda zengte el a Kölcsey Hymnusát, mely után Kaposy István polgári iskolai tanár lépett fel a binére s igen talpra esett beszédet intézett a fiatalokhoz. Ezen beszéd hatása alatt többekről megdicsőítették Kosuth Lajost, kiknek nagyságit Boldir úr oly eleven színekkel állította a lelkesülő ifjúság elé. Az ünnepély után bankett volt a „Balassa” fogadó emeleti termeiben, melyen Madách Károly alispán ur is részt vett, s ő mondta el az első pohárköszöntőt Magyarországot alkotmányos királyára; majd Török Sándor ur elítelte Kosuth Lajost, — Farkas Ferencz ur az ünnepély rendezőjét és szónokát Bodnár urat, — József József ur a szabadságharcban részt vett hővéket: Kék Istvánt, Kovács Lajost, Dr. Salts Lajost, Plotrich Mihályt, Styaszait, Beimelt, Lévyt, stb. kik az estélyen részt vettek. — A bankett éjfélt után 3 óráig tartott, mely után a hazafias szellemmel szaturált közönség a legjobb hangulatban távozott el.

Gr. Festetics Györgytől Zelenka Jánosig.

(Történelmi adalék a „kétszék” ügyhez.)

Ki volt Festetics György? Ő maga t. i. korának egyik legnagyobb embere legkevésbé tudta, vagy legalább sohasem akarta tudni, hogy kicsoda ő? Elvők a valódi nagy embereknek: „Non quis, sed quid”. Így rejtőzött számtalan jelesnek a szerénység árnyékában. Így léteztek a közhaza boldogságára érző nemesebbek ezrei. Az ösztudomány ily életadó csendnek és bölcsészeti elvonulásnak közönsé legnagyobb vívmányait, míg a világ piacán csak fekete reket és vörös hagymát árulnak. Hanem a kofák között sétálgató ifjú uraknál épen ez okozott mindenkor félreértéseket és tévedéseket, azt gondolván ők könnyű ésszel, vagy zöld szeművégen át, hogy minden csak zöldség.

Gróf Festetics György mint cath. kegyur a kecsbelyi lelkesítő állomás megüresedvén, arra csodót hirdettetett és plébánost keresett, mert a pályázók közül egyik sem tetszett meg neki annyira, Logy kinevezette volna valamelyiket. Azért egy kis tapasztalati furfangot talált ki, és szegényes ruhát öltvén magára, sorba járta az irásiban folyamodók templomait. Minden egyost meghallgatott a szószékről, de egyik sem tetszett neki. Egyszer aztán hallotta mások által dicsőírtetni Horváth Jánost a szőlőgyőri plébánost,

mi volt természetesebb, minthogy azonnal elment annak templomába is és végig hallgatta Horváthot, aki nek isteni szolgálata a grófot egészen megalapította. Mikor kijötték a templomból, hozzá sompolygott a paphoz és kezét csókolt neki. Aztán egész alázattal előadta neki, hogy egy kőröc volna, mely ha beteljesednék, nagy lelki megnyugtatására szolgálna. „Hosszú édes barátom, mondá a plébános.” Fogadja el tőlem a keze helyi plébániát és habóti apátságot. Horváth megdöbbenve nézett rá. El is felejtettem megmondani, hogy én gróf Festetics György vagyok Keszthelyről. És a gróf nekem kezét csókolt!?! Ön nekem lelki atyám, és megnyugtatásomat várom. S excellens tud nem talált nála mást alkalmasabb embert? Hat hét óra kőröc mindenfelé és csak ma találta meg a tiszteleendő urban. Horváth János később sz. schervári püspök lett.

A múlt évben egy szerény külsejű öreg pap kért audienciát a váci püspöknél, kit alig ismert valaki a residentiában, mint olyan egyszerű falusi papot, aki nagy ritkán jár a városokba, csak saját hivatalkörében találja magát leginkább otthon. A püspök mint maga a megtestesült főpásztori jószág és szerető atya, szívesen fogadja az öreg látogatását, maga mellé ülteti, s egész bizalmasan megy a conversatio püspök és plébános között. Végre a püspöknek eszébe jut megkérdezni vendégét, hogy talán valamilyen segélyre vagy vigasztalásra is lehetne szb. Egy alázatos kéresem van excellenciához — ugymond — s erre kibűz oldalzsebéből egy csomagot s leteszi a püspök elé mondván: ezen csekélységet hoztam excellenciához, ugymint huzamos lelkipásztorkodásomnak megtakarított filléreit egy papi gyermek nevelésére, majd talán körül még hozzá több is idővel. Az a meggyőződése folytatja szerényen, hogy az egyház is tarison magának tenyésziskolát, mint a gazdasági és kertész egyetemet, melyből nemes utánpótlást szedegesse. Mert a világ maholnap végkép elveszti az evangéliumi mustármag termékenyítő erejét és omagában elcsenevészedik. Tehát mi is ily szellemi munkát tudszat utján szaporítani csemetéinket a közélet számára. A csomagban huszonnyolcz ezer forint volt osztet értékben. Festetics György gróffal majd hogy a püspök is kezét nem csókolt az egyszerű papnak, kivél az Úr ily nagy dolgot cselekedett az írás szerint. De so feledjük el, hogy ezen plébános neve Majer János herédi lelkész Nógrádmegyében.

A hatvanas években Magyarország egyik leg tudományosabb papja járt Nógrádban, „Religio” cz. lapjának egy vidéki munkatársát látogatván meg, kivél aztán Hontmegyén át tért vissza székhelyére Budapestre. Ipoly-Nyéken éppen egyház napja volt, (Sz. István király) hol a vidék nevezetességei gyűltek össze vendégségre a plébániára. — Ott volt különösen Mátyás megyei főorvos, jóles szücszö leányával Ernesztinával, és ennek ifjabb nővérével. Az ebéd fölött Gály Lőrinc palánki esperes később pozsonyi kanonok csinálta a rendet, és a fővárosi igénytelen külsejű papot, az alázat személyes prototypusját a praesidiumra ültette a két Mátyás szép nővérpár közé. Később aztán egy felkőszöntött mondott az esperes, melynek párját a különben jó szónoktól sobasem hallottam. Festetizott fővárosi papunk poharába a két udvarias lányka nagy előzékenységgel töltögetett, egyik a jobb, másik a baloldaltól minél kedvesebben, amely tünemény az esperest elragadta s tanuknak a toasztához a két kiasszonyt híván föl, beszédo csatlakozóját idé jegyzem: „Ha önök kedves szép kiasszonyok tudnák hogy ki az, a ki közöttük ül, mint egykor Jákob kutyánál az Isten fia Jézus Krisztus a szamaritabeli asszonnyal találkoztán, bizonyosan önök kérésre ezen főszíntelenő urat saját poharai megöltésére, mert ő sem más, mint Somogyi Károly Magyarország ezent életű és leg tudományosabb papja.” Mire a két kiasszony az egész vendégközörség örömiradásai közti a szerény férfinak nyilvánosan kezét csókolt. A szegedi országos könyvtár Somogyi nevének dícsőségét hirdeti.

Még valamit. Egy falusi tanító oly szorencsés volt, hogy három fia közül kettő pap lett. Ezen tanító Nógrádmegye egyik községében Romhányban sok ideig páratlan hűséggel fáradozott a népuvelés terén; míg végre Isten kegyelméből megérte hitves társával együtt, hogy mind a két papfia ugyanazon egy káptalanban (Vácott) kanonok prépost és ex. püspök lett. A szivereható jelenetek ily családi körben elmaradhatlanok. Midőn az Úr Isten kiváló áldására méltott két papi dignitarius testvér agg szülőiknek mindannyiszor kezelet csókolt, a 80-at jóval túlélt öregek sokszor azon zavarba jöttek, vajjon ne ök csókoljanak-e mindannyiszor kezét a felszentelt apát és prépost uraknak?

Mit szól ezekhez Zelenka János b gyarmati községi tanító ur, ki a papi kézcsók ellen azon indítványt tette a közgyűlésben, hogy mint a tanító legfőbb

gyalázatja határozati uton töröltesse el?? Hogy a ki papnak kezét csókolt, az éppen annyi mintha magán ügyilkossági kísérletet tenné, miután a tanítói címre nem érdemes? Azt uraim, a papság meg nem akadályozhatja, hogy neki az emberek kezét ne csókoljanak. Nem tudják e, hogy még a kutya is azzal tanúsítja gazdája iránti hűségét, hogy a kezét nyalogatja. Ki tanította a kutyát ily természetförfötti észre? Tehát már iskolás gyermekeink a kutyánál is alábbvalók legyenek a keresztény társadalomban? A gyöngyösi barátok kapuja fölött ezen fölfirás olvasható: „Jóteknony szorotet maradand korszoróza örökre!” Száz évektől hány jusculista vitte el ezen verset magával szét az egész országba? A szivbálának egy nyilvános jelvénye a kézcsók megbecsületleníti már a szegények ereit, kiket a papi jóteknonyosság segített embereké lenni? Ha már szavazatra került a kérdés és az alkotmányos szellem, az urhatómság annyira bódító egyesekre nézve, hogy a világi műveltség által előjogokkal biztosított kézcsók eltörlését szavazat utján kell eldönteni, legyenek legalább méltányosak, ha már igazságosak nem tudunk lenni, és kérdezzük meg a katolikus tanítókat, kik között az államiak még mindig csak „rari nantes in gurgite vasto”; hadd mondják ök meg, mielőtt történelme van a papi kézcsókban a szegények életében? De minden ostroy ellen tiltakozik a megsértett önértet. *Sántha Mihály.*

Értesítés.

A nm. vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszterium által kinvezett méhészeti vándortanító Válló János ur f. évi május havában kívánja előadásait megtartani. miről néptanító urak azon utasítással értesítetnek, hogy a

Nagy Oroszi, Horpács, Borsos-Berinke községekbeli néptanítók május 15 én Nagy-Oroszi ban, Tereske, Berki, Diós-Jenő, Tolmács, Szántó, Jánk és Rétság községbeliek május 16 án Rétságon, Csasztva, Riba, Dejtár, Patak és Vadkert községbeliek május 18 án Vadkerten,

Szűgy, Patvarcz, Zaély, Varbó és B. Gyarmat községbeliek május 20-án B. Gyarmaton,

Sipek, Illy, Marczal, Mohora, Ilaláp, Nándor, Terény, Herencsény és Surány községbeliek május 22 én Surányban.

Guta, Kövoed, Szécsényke, Legénd, Sáp, Becske és Berczel községbeliek május 24-én Berczelen.

Agárd, Nézsa, Keszeg, Ponor, Koad, Nötines, Bodony, Szendehely, A. és F. Potény községbeliek pedig május 26 án Agárdon jelenjenek meg, és mindenütt a délelőtti órákban tartandó előadásokat meghallgatván, a mezoi gazdaságot igen hasznos ágát képező méhészet czélészertő közölésének módját elsajátítani és arra az iskolás gyermekeket is megtanítani igyekezzenek.

Komjáthy Anzelm,

kir. tan. s nógrádmegyei tanfelügyelő.

Szabályrendelet

Nógrádmegye területén előforduló építkezéseknél követendő biztonsági intézkedésekről.

(a m. kir. belügyminiszterium által 71,701. sz. a. jóváhagyva.)

A) Utak és hidak építése vagy javításánál.

1. §. Kőutak újbóli építése vagy helyreállítása, ugyesintén hidak építése vagy javítása a személy és közlekedés biztonságának veszélyeztetése nélkül bajtandó végre.

2. §. Oly helyeken, hol kisebb nagyobb utrészek kiépítése vagy javítása által a közlekedést ideiglenesen más irányba kell vezetni, az ideiglenes utat kellőleg egyengelve, a stüppedékes vagy ingoványos helyeket feltöltve és szükség esetén áthidalva, általában oly módon kell készíttetni, hogy azon a járművek vezény nélkül közlekedhessenek. Az építendő ut két vége elzárandó és ugyanott éjnek idején jelző lámpák alkalmazandók.

3. §. Hidak egészbeni építésénél a 2. § ban említett ideiglenes utról kell gondoskodni és az építés helyét kellőleg elzárni.

4. §. Oly hidjavításoknál, hol a közlekedés nem ideiglenes mellékuton, hanem a munka alatt is a javítandó hidon tartatik fenn, a közlekedés legalább egy azokérnyi szélességben mindkét oldalon 1 meter magas karsfák által biztosítandó, és ugyanily módon elzárandók a felbonrott hidrészek is, melyeken alkalmas helyen éjjeli jelző lámpák állítandók fel.

5. §. Az utak építéséhez szükséges anyagokat csak oly helyen szabad lerakni, hol azok által a közlekedés nem nehezítettetik; ha mindazonáltal ez kikörlhet, nem volna, éjjeli jelző lámpákat kell alkalmazni.

B) Középítkezéseknél.

6. §. Középületek emelése vagy javítása olykép bajtandó végre, hogy az által a személybiztonság és magántulajdon veszélyeztetve ne legyen.

7. §. Régi épületek lebontását városok vagy községek belterületén csak a helyhatóság által kiadott írásheli engedély alapján és a munkának szakszerű végrehajtásáért felelős egyén megnevezése mellett kell eszközölni.

8. §. Fennálló épületek lebontásánál a szomszéd fölötti falak állapotára kiváló gondot kell fordítani, azokat mindenkör szakszerűen megtámasztani és szükség esetén kellőleg aláfalazni. Ha a szomszéd határfalainak rossz és gyenge állapotánál fogva azok lebontása válnék szükségessé, a szomszédház egészbeni vagy ideiglenes kiszállásolását a helyhatóság esetről esetre elrendelheti.

9. §. Az építési állványok felállítására szigorúan a műszaki szabályok szerint egészséges és elegendő erő anyagból ahhoz érő egyének által eszközözendő. Az állványok feljáróin az elcsúszás és leesés ellen szükséges léczek, illetve legalább 1 meter magas korlátok alkalmazandók.

10. §. Az anyagok lerakása és állványok felállítására (városokban vagy nagy községekben) a közlekedési viszonyok figyelembevételével esetről esetre helyhatóságilag kijelölt terület elkerítendő és éjjel ki-világítandó.

11. §. Új tetőzetek felállítására és befűdése, csörp vagy más tetőzetek és kémények kijavításánál az épületnek közlekedés felé álló oldalain szembetűnő intőjelek esetleg korlátok állítandók fel.

12. §. Jelen szabályrendelet ellen vétők kibágást követnek el, melyért első sorban a vállalkozó s ennek hiányában az építető felelős, és az 1879. évi XL. t. cz. 117 és 119 §§ ai szerint egy hónapig terjedhető elzárással és 200 forintig terjedhető pénzbüntetéssel, illetőleg a kibágás természete szerint 50 frtig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendők.

Előfizetési felhívás

„Nógrádi Lapok”

1883-ik évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Ernegyedre 1 „ 50 kr.
Egy hónapra — „ 50 kr.

Az előfizetési pénzek egyedül a kiadóhoz esz-mezve, — legzélszerűbben postautalvánnyal — a nyomtatandó példányok a pontos szétküldés tekintetéből, mielőbb beküldendők.

Kék László,

kiadó s laptalajdonos.

Horváth Danó

fel szerk.

H i r e k.

Mint sajnálattal értesülünk, megyénk egyik legöregebb fia, a 83 éves Hunzár Károly ur, kibez a Madách szobor ügyben lapunk a számában nyílt levél közöltetik, aggasztóan beteg. Ugyancsak részvételt jegyeznek fel, hogy Hanzsly László ur, ki a közügynek tevékeny szolgálatokat tesz, súlyos betegségben, nagy-mérvű tüdőgyulladásban szenved.

Szirákon a hó 26 án lámpabált rendez az előjáróság a Karpocsz-féle kávéházban.

A csángók hazatelepítése nálunk is nagy lelkesedéssel fogadtatott, s Fáy Albert ur, ki vidékünkön minden nemzeti ügyet nagy buzgósággal karol fel, aláírási ívet nyitott, melynek alig néhány nap alatt 126 frt lett eredménye. Ö maga 86 frtot, Török Zoltán megyei első aljegyző pedig 40 frtot gyűjtött. Ezen összegből 86 ft a „Nemzet” szerkesztőségéhez, 40 ft pedig a „Pesti Napló” szerkesztőségéhez küldetett. A felkér adakozók névsora a következő: Fáy Albert, Reményfy József, báró Andreánszky Gábor, Galgóczy Béla, 10-10 frt, Harmos Gábor, Beniczky Mihály, Steller Antal, Simonyi Dénes, 5-5 ft, Majthényi Imre 3 ft, Illés Ödön, Komáromy Boldizsár, Heszterényi János, Sooky Endre, id. Veres Ernő, Török Zoltán, Baintner Arnold, Bachár Gyula 2-2 frt, Horváth Danó, Sréter Alfréd, Hanzsly Béla, Kalmár Eszechiel, Laskáry Pál, Huszay Gyula, Gulya Gyula, Sváby Gyula, Dr. Feledi Ferencz, Hembach Gyula, Novák Sándor, Zerkovics Lipót, Szombat-belyi Géza, Mártonyi Bódog, Sooky László, Vincze Károly, Házenfeld Armin, Egilmajer Adolf, Detrich Zeigmond, Dessewffy Gyula, Mezei Ignác, Liebatókel Károly, Horváth László, Kovács Ákos, Styaszy Antal, Makka Ignác, Garam Jenő, Pethecs Béla, Ujbelyi Boldizsár, Piróth Károly, Kacsorics Jenő, Komjáthy An-

zelm, Martovics Ödön, Kacsóvics Iván, Dr Barczel Henrik, Török Sándor, Andrásy Gyula, Bodnár István, Lapeckzy Béla, Pongrácz Tivadar, egy billard társaságtól Szerémi Gábor, Báty Béla, 1—1 frt Rappenberg József 60 kr. Nagy Mihály, Fülkel Károly, Waldman Márk, Plathy Ferencz, N. N. Domszki János Szabó, Károly, Villim József 50—50 kr. Kummer József, Galbács István N. N., 20—20 kr., összesen 126 frt

A b-gyarmati takarékpénztár szíráki főkéja, már tényleg meg is kezdte működését. Egyelőre mint értesítünk 10,000 frt adatott rendelkezésére. A pénz kezelésére Wladár Miksa lelkész úr kérésztett fel.

Br. Podmaniczky János emlékeztetése a penzi ág. ev. főek egyházban folyó hó 4 én délelőtti számos résztvevők jelenlétében requiem tartatott. Az ez alkalomból mondott gyászbeszéd, melyet az illetékes lelkész, jeles hitvánok t. Miklósy János úr magyar nyelven mondott, megemlékezvén a bolgogult főúr nemestettekben gazdag földi életéről, melyben a penzi szegények is számtalanszor érték emberbaráti jószívűségének melegségét, igen megható volt. Egy-az isteni tiszteltet után egy tisztas háznál több intelligens egyén jöven össze, a beszélgetés fő tárgyát a nyugalomra tört legöregebb magyar főúr emlékeztetése képezte. Elmondá felőle ki ki amit tudott, s hogy az csak jó lehetett, mondani sem kell. Br. Podmaniczky János sok tekintetben külön volt. Ez azonban nem a lelkének értékéből egy porzományt sem vont le Keresztúri kastélyában és penzi gazdasági házában van egy egy oly szoba, melybe vagy 20 év óta senkit sem bocsájtott. Podmaniczky János br. aint mondják az úrhatalmaságot különösen gazdaságijeinél nagyon gyűlölte, ő maga is mindig csakélyebbnak akaráván látszatot, mint a mennyi valóban volt. Kit megkedvelt, a mivel ugyan kevés ember dicsekedhetik azt szívesen megvendégelt s a szívesen társalgott vele, míg akiro egyszer megbőszankodott, azzal sohasem kívánt találkozni többé. Kedveltjeivel szemben olykor megtűrt a tréfát is. Így például: Egyszer az öreg báró ígért volt Dr Székács József superintendensnek néhány gyümölcsfa csemelét, azonban ez feledékenységre ment. Egy ízben beszélgetés közben a báró tréfásan ezt kérde Székácsától: „Püspök úr! ugyan mondja meg: Hogy fog ön az ön temetésen prédikálni?” „Hogy?” mond Székács Hát így: „Báró

Podmaniczky János oly ember volt, mint aki sokat ígér, és keveset ad.” Érté ez alatt Székács az ígért, de meg nem adott gyümölcsfa csemelét. Nagyon természetesen, hogy aztán a tréfát értő báró, mihamarább megküldte keresztúri falkolájából az ígért csemelét. Utóbbi években, nem engedé keresztúri ódon kastélyának tetőzetét befedni, úgy, hogy mivel az már a javítást elodáztatlanul igénylő, környezete titkon minden szőre nélkül volt kénytelen azt esaközölni. Br. Podmaniczky János úr földi élete példányképe lehet mindnyájunk előtt. Egész életében takarékos, vallásos és mindenben mértékletes volt, ezért élt oly szép kort.

A pique-nique-ről, mely folyó hó 3 án rendeztetett a melyről mult számunkban referáltunk, a rendező bizottság beküldé részletes számadást, melyből kivonatossan közöljük a következő adatokat: a résztvevők által befizetett 181 frt; a rendezési költségek levonása után maradt 16 frt 36 kr. Ezen összeg a rendező bizottság által Madách Károly alispán úrnak kézbesített oly czélból, hogy az a B. Gyarmaton létesítendő megyei kórház alapjának gyarapítására fordítsassék.

Az első magyar ált. biztosító társaság Budapest a mult héten ünnepelte negyedszázados fennállásának ünnepét. Az ország vezérférfiai, a kormány tagjai, a központi sajtó mindannyian siettek tiszteletüket kifejezni ezen társulat vezetői, főleg pedig Lévy Henrik iránt, ki az intézet fenállása óta szakadatlanul vezér igazgatója ezen hazafias szellemű s magyar talajban gyökerező társulatnak. Ha felkockozunk azt, hogy ezen társulat 70 millió 50,000 frt biztosítási összeget fizetett ki fenállása óta s hogy 178,000 frtot. adományozott jótékony czélokra, azonnal tisztába vagyunk ezen társulat áldásos működésével. Ez ünnepély sem maradt el jótékony intézkedések nélkül, amenyiben 100,000 frt az intézet tisztviselőinek nyugdíj alapjára adományoztatik, melyből 50,000 frt azonnal folyóvá tétetett. Az intézet tisztviselői Lévy Henrik igazgatót egy Benczúr festőművészünk által művésziessen festett képpel lepték meg. E kép azon jelenetet ábrázolja, midőn az ország kitűnő férfai: Deák, Eötvös, Somsich stb. Lévyt az igazgatói állás elfoglalására hívták meg.

Egy arany óra. B. Gyarmaton egy baraa szép aszony, midőn a szűgyi és zárda utcákon végig

ment, nászajándékba kapott kedves emlékü szép kis arany óráját elvesztette, a megtaláló felkérte, hogy jelentkezzen a lapok szerkesztőségénél. Halás közbenre a esetleg jutalomra számíthat a becsületes találó.

A „Debreczeni Nagyváradi Értesítő” társadalmi és vegyes tartalmú hetilap marcius hóól kezdve tetemesen megnagyobbított.

Uj lap. Nagy Ölvöden (Esztergommegye) Pólya Lajos ref. lelkész „Verseny” czimmez uj hetilapot indított meg.

A „Fonclere” biztosító társulat a b. gyarmati tűzoltó egyletnek 15 frtot adományozván, az egylet parancsnoka ez nem adományért az illető társulat hoz köszönő átiratot intézett.

Halálozás. Folyó hó 16 án hunyt el Berczelen Székács Ernőné szül. Háthory Mariska, élte 20 ik évében. — Sőji puztán Krigovszky Antal folyó hó 15 én életének 86 évében elhunyt. — Béke poraikoz.

Szerkesztői üzenet.

S z e c s é n y. Pethunia. Némely versek mély érzéssel van írva, de a többje — lapos és alak nélküli. — Ezen, Vilmanak szánt dalokat különben áadtak Vilmanak, ő gyönyörködhetik abban, hogy néhány szép kis dala Szécsényben is rokon szívekre talál.

Piaczi árak B-Gyarmaton.

1883. évi marcius 12 én.

Egy méterméter:

Tisztabúza	8 frt — kr. — 8 frt 20 kr.
Rozs	6 frt 20 kr. — 6 frt 30 kr.
Arpa	6 frt 30 kr. — 6 frt 50 kr.
Zab	6 frt 30 kr. — 6 frt 40 kr.
Kukorica	5 frt 60 kr. — 5 frt 70 kr.

Jegyzette: Székács János.

Felőlő szerkesztő:

Horváth Danó.

Gyémánt gyűrűk

művésziileg utánozva, valódi finom aranyból, ca. kir. simányaggal, melyek felülmúlják a valódi gyémántokat szép fényük és tisztaságuk által,

darabja 7 frt, 9 frt, 12 frt.

Fülfüggők

párja 7 frt, 9 frt, 12 frt.

Férfi gombok

garnitárja 10 frt, 12 frt, 15 frt.

Tűbe aranyozott óraláncs,

mely a valóditól meg nem különböztethető, urak számára 3 frt 50 kr. két-zeres 5 frt, hölgyek számára 4 frt, hosszú nyaklánc 5 frt.

Női karperecs 4 frt.

Küldemények postai utánvét vagy az áraknak postai utalványnyal előleges beküldése mellett, egész Európára nézve bérmentve eszközöltenek.

Gyűrűk megrendelésénél az új vaslagaaga papirszelettel lemerendő.

SCHACK GUSZTÁV

ékszerész

Csehország, Prága, Weinberge.

(Levelezés magyar, német, vagy lát nyelven.)

10—1

Táncztanítási jelentés.

Alulírott mély tisztelettel mellett szerény nyilatkozatomat teszem, hogy én minden a főbb körökben divatozó legujabb magyar és külföldi

t á n c z o k b o l,

ide értve a helyes állást s a test kiképzésére megkívántató alapszabályokat is, akár társas házi körökben, akár tulajdon lakásomon pontos és kimerítő leczkéket adandok, mely vállalatom pártolására a t. cz. közönséget egész tisztelettel felkérem s magamat kegyes pártfogásukba ajánlom; a tanulni szándékozók szíveskedjenek neveiket s lakásaikat velem tudatni, hogy azonnal személyesen tisztelkedhessem.

Lakásom: „Balassa” vendéglő 8. sz. a. van, hol a jelentkezőket naponta d. e. 10—12, d. u. 4—6 óráig elfogadom.

Balassa-Gyarmat, 1883. marcius hóban.

SZÖLLÖSY MANÓ, táncztanító.

!!Kölesönzsakok!!

Van szerencsem a nagyérdemű gazdaközönséget tiszteltetettel értesíteni, hogy nálam B. Gyarmaton kölesönzsakok minden időben és bármily mennyiségben kaphatók. — Tisztelettel

Rosenbaum Ignác.

3—2

M e g h i v á s

a b. gyarmati takarékpénztár részvény társulat 1883. évi marcius hó 31-én d. u. 2 órakor B. Gyarmaton az intézet helyiségében tartandó rendkívüli közgyűlésére.

Tárgy:

Püsküzletnek Szírákon való felállítás, és az alapszabályoknak e czélból szükséges kiegészítése.

Kelt B. Gyarmaton, 1883. marcius 12 ón.

2—1

A b. gyarmati takarékpénztár igazgatósága.

Hirdetmény.

A téglaház melletti volt „Hanka”-féle szőlő, borház, szabad kézből eladandó.

A venni szándékozó felvilágosítást nyer B. Gyarmaton, szűgyi utcában 598 sz. a.

Érnöki segéd, ki a földmérésben és tagosítási munkálatokban járatos, azonnal tartósebb foglalkozást talál Elsztner Ferencz mérnököl B. Gyarmaton. 2—1